

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 148.

Syvende Session.

46de Møde.

Mandagen den 4de Febr. Aften Kl. 7.

(Fortsat.)

Bregendahl (forts.): Efter de øvrige Forhold, der ere tagttagne i Lønningsloven for Skolelærerne, troer jeg, at Lønnen i saadanne Skolestæder vil blive af uforholdsmæssig Størrelse, naar de kirkelige Indtægter med deres fulde Beløb skulle tillægges Skolelærernes reglementerede Løn. Saaledes som dette Stykke er affattet i Lovudkastet, staaer der jo, at Indtægten skal beregnes som et bestemt Beløb, og det vil jo vist medføre, at det ogsaa vil blive et meget moderat bestemt Beløb; navnlig kan man, naar den Udvikling og Stigning i Velstandsforholdene, som i de senere Aar har fundet Sted, vedbliver, være temmelig vis paa, at Indtægten i Aarets Løb vil overstige det bestemte Beløb og saaledes yde Vedkommende en Godtgørelse for de forsøgede Forretninger, han derved har faaet, men jeg troer, at Beløbet visse Steder vil kunne lede til uforholdsmæssig stor Løn, og at det derfor er det Rigtigste, at denne Passus bliver staaende i Lovudkastet.

Ordføreren: Det var ikke min Mening at ville frasalde denne Indstilling. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa — men efter den ærede Rigsdagsmands sidste Betragtning forekommer det mig, at han ikke har lagt Mærke dertil —, at den følgende Paragraph, Udvalget foreslaaer, giver Ministeren Ret til at udsætte denne Bestemmelses Gjennemførelse paa de Steder, hvor han maatte ansee det for nødvendigt, og at Udvalget gaaer ud fra, at der

paa saadanne Steder først vil indtræde en fuldkommen Opfyldelse af Paragraphen, efter Vacance, naar baade Forretningerne og Indtægterne fordeles paa flere Lærere. Jeg troer, at der med denne Oplysning ikke er noget Betænkeligt i at vedtage vort Forslag. Til den sidste Bemærkning af den ærede Minister, skal jeg erindre om, at mine Udtryk vare: naar Udvalget havde vidst, at den ærede Minister saa bestemt vilde modsætte sig o. s. v.; saaledes udtrykte jeg mig, og, forsaavidt jeg ikke feiler, udtrykte Ministeren sig heller ikke saa bestemt.

Kirke- og Underviisningsministeren: Naastor det havde sin Grund deri, at jeg ikke troede eller kunde troe, at Udvalget „saa bestemt“ vilde holde paa sit Forslag.

Da ingen flere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag:

Begyndelsen af § 12:

„Skoledirectionerne have“ forandres til „Skoleraadet har“ vedtoges med 37 Stemmer mod 20.

2) § 12, med den vedtagne Forandring, faalydende:

„Skoleraadet har at undersøge de til Skolevæsenet henlagte Legater samt andre lignende Gaver og afgive Indberetning til Ministeriet inden Udgangen af Aaret 1856. Legaterne og detslige skulle kun da komme Communernes Statteydere tilgode, naar det klarligt sees, at det har været Fundators Villie at lette Communen den Byrde, som Udgifterne til Skole-